KARTA PRZEDMIOTU: historia sztuki

<table>
<tr><td>Poziom studiów</td><td colspan="2">Studia drugiego stopnia</td><td>Kod przedmiotu</td></tr>
<tr><td>Kierunek/ specjalność</td><td colspan="2">Przedmiot ogólnouczelniany</td><td></td></tr>
<tr><td>Osoba prowadząca przedmiot</td><td colspan="3">mgr Aleksandra Gorzelik</td></tr>
<tr><td>Przypisane efekty uczenia się</td><td colspan="3"><table>
<tr><td>Student, który zrealizował przedmiot w zakresie:</td><td>Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się</td></tr>
<tr><td>WIEDZY zna i rozumie:</td><td>W01, W03, W06, W07, W08, W09</td></tr>
<tr><td>UMIEJĘTNOŚCI potrafi:</td><td>U05, U06,U07, U10, U11,</td></tr>
<tr><td>KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH jest gotów:</td><td>K01, K02, K03, K04, K05</td></tr>
</table></td></tr>
<tr><td>Treści programowe</td><td colspan="3">1. Metodologia historii sztuki: katalog pojęć, analiza ikonograficzna i ikonologiczna.
2. Sztuka starożytnego Egiptu i Mezopotamii
3. Sztuka antycznej Grecji i Rzymu
4. W kręgu sztuki wczesnochrześcijańskiej i bizantyjskiej
5. Sztuka wczesnego średniowiecza
6. Sztuka gotycka w Europie i w Polsce
7. Sztuka renesansu i manieryzmu w Europie i w Polsce
8. Sztuka baroku w Europie i w Polsce
9. Sztuka rokoka
10. Nurt klasyczno- romantyczny w sztuce europejskiej i polskiej
11. Malarstwo 2 połowy XIX wieku w sztuce europejskiej i polskiej
12. Historyzm i secesja w architekturze europejskiej
13. Narodziny architektury nowoczesnej
14. Kierunki awangardowe w sztuce europejskiej 1 połowy XX wieku
15. Polska awangarda w dwudziestoleciu międzywojennym
16. Sztuka systemów totalitarnych
17. Malarstwo i rzeźba 2 połowy XX wieku na świecie
18. Kierunki i tendencje w sztuce polskiej po II wojnie światowej
19. Architektura 2 połowy XX wieku na świecie
20. Architektura 2 połowy XX wieku w Polsce
21. Tendencje i kierunki sztuki współczesnej – postmodernizm</td></tr>
<tr><td>Wykaz literatury przedmiotu</td><td colspan="3">1. Białostocki J., Sztuka cenniejsza niż złoto, t. I–II, Warszawa 1969 i następne wydania, szczególnie: Warszawa 2001
2. Dzieje sztuki polskiej, praca zbiorowa, wyd. Kluszczyński, Kraków, 2012
3. Gombrich E., O sztuce, Warszawa 1997
4. Hockney D., A History of Pictures, wyd. Abrams
5. Koch W., Style w architekturze, Warszawa 1998
6. Kowalska B., Od impresjonizmu do sztuki konceptualnej, Arkady, Warszawa 1989.
7. Słownik terminologiczny sztuk pięknych, S. Kozakiewicz (red.), Warszawa 1969; wydanie nowe[zmienione] Warszawa 1996
8. Rottenberg A., Sztuka w Polsce 1945-2005, Warszawa 2007, wyd. Stentor
9. Sztuka Świata, t. I–XIII, P. Trzeciak (red.), Warszawa 1989–2000</td></tr>
<tr><td>Sposoby weryfikacji i oceny efektów uczenia się</td><td colspan="3">Sposoby weryfikacji
<table>
<tr><td>Zaliczenie bez oceny</td><td>Zaliczenie z oceną</td><td>Egzamin</td></tr>
<tr><td>semestr 1</td><td>semestr 2</td><td>-</td></tr>
</table>Kryteria oceny stopnia osiągnięcia efektów uczenia się
% zrealizowanych treści programowych
<table>
<tr><td>F</td><td>do 39 %</td></tr>
<tr><td>E</td><td>od 40% do 51 %</td></tr>
<tr><td>D</td><td>od 52% do 63%</td></tr>
<tr><td>C</td><td>od 64% do 75%</td></tr>
<tr><td>C+</td><td>od 76% do 83%</td></tr>
<tr><td>B</td><td>od 84% do 95%</td></tr>
<tr><td>A</td><td>od 96%</td></tr>
</table></td></tr>
</table>

Warunki uzyskania zaliczenia przedmiotu *(w tym uzyskanie zaliczenia w sesji poprawkowej)*	Zaliczenie przedmiotu uwarunkowane jest uczęszczaniem na zajęcia (kontrola obecności) oraz osiągnięciem wszystkich założonych efektów kształcenia (w minimalnym akceptowalnym stopniu – w wysokości 40%). Szczegółowe zasady określone są w Regulaminie studiów. Podstawą zaliczenia jest obecność na zajęciach dydaktycznych i aktywny w nich udział. Dopuszcza się 20% nieobecności w jednym semestrze. Ocena z przedmiotu uwarunkowana jest uczęszczaniem na zajęcia na podstawie listy obecności oraz aktywność na zajęciach (udział w dyskusji, samodzielne przygotowanie prezentacji, krytyczna analiza omawianych zagadnień). Wiedza, umiejętności i kompetencje studentów w zakresie treści kształcenia zawartych w programie przedmiotu, zostaną zweryfikowane poprzez egzamin ustny. Na ocenę z egzaminu składa się umiejętność rozpoznania i stylów i dzieł kanonicznych dla omawianych epok oraz umiejętność dokonania szczegółowej analizy formalnej i ikonograficznej, zgodnie z wymaganiami przedstawionymi na początku roku akademickiego. W przypadku długotrwałej nieobecności usprawiedliwionej, student zobowiązany jest przygotować i omówić jedną z pozycji z wykazu literatury przedmiotu oraz dokonać samodzielnie ustnej analizy dzieła sztuki, zgodnie z wytycznymi otrzymanymi od prowadzącego. Warunkiem zaliczenia egzaminu poprawkowego jest obszerne omówienie wybranego stylu, a także szczegółowa analiza dzieła sztuki w kontekście epoki.
Podpis	